

Every morning, she would see her father off to work with a smile.

සෑම උදෑසනකම, ඇය තම පියා රැකියාවට යන විට සිනහවකින් බලා සිටියාය.

One summer morning on August 6, a small, black, round object fell on Kei's hometown of Hiroshima.

"What could that be?" said those who looked up at the sky.

අගෝස්තු 6 වන දින ගිම්හාන උදෑසන, Kei හි උපන් ගම වන හිරෝෂිමා හි කුඩා, කළු, වටකුරු වස්තුවක් දර්ශනය විය.

In no time at all, there was an explosion with a loud that echoed across all of the world, and a massive mushroom cloud suddenly appeared, covering the entire city.

"BOOM!!"

කිසිම වේලාවකින්, මුළු ලෝකය පුරාම දෝංකාර දෙන මහා ශබ්දයක් සහිත පිපිරීමක් ඇති වූ අතර, මුළු නගරයම ආවරණය කරමින් දැවැන්ත හතු වලාකුළක් හදිසියේම දිස් විය.

(4)

In a flash, the entire city vanished. Houses, schools, and hospitals all disappeared without a trace.

It was a terrifying bomb, a nuclear weapon, that had been dropped.

ක්ෂණයකින් මුළු නගරයම අතුරුදහන් විය. නිවාස, පාසල් සහ රෝහල් සියල්ලම කිසිදු හෝඩුවාවක් නොමැතිව අතුරුදහන් විය. හෙළනු ලැබුවේ භයානක බෝම්බයක්, නූෂ්ටික අවියක්.

(5)

Miraculously, Kei was unharmed, but she saw people with burned skin floating in the river while others with burnt skin came to Kei saying. "Water... Give me water..."

Those people could not be saved.

And Kei never saw her family again.

ආශ්චර්යමත් ලෙස, Kei හානියක් සිදු නොවීය, නමුත් පිළිස්සුණු සමක් ඇති පුද්ගලයින් ගඟේ පාවෙමින් සිටිනු ඇය දුටුවාය, පිළිස්සුණු සමක් ඇති තවත් අය Kei වෙත පැමිණ මෙසේ කීවාය. "වතුර... මට වතුර දෙන්න..." ඒ අයව බේරගන්න බැරි වුණා. ඒ වගේම Kei ඇගේ පවුල නැවත කිසිදා දුටුවේ නැහැ.

A single nuclear weapon took the lives of more than 100,000 people.

What's more, the black rain that fell after the explosion from the nuclear weapon led to many serious illnesses for many more people.

එක නාස්ටික අවියක් නිසා 100,000කට අධික පිරිසක් ජීවිතක්ෂයට පත් විය. එපමණක් නොව, නාස්ටික අවියෙන් පිපිරීමෙන් පසු ඇද හැළුණු කළු වැස්ස තවත් බොහෝ දෙනෙකුට බරපතල රෝගාබාධ රැසකට හේතු විය.

Eventually the war ended, and Kei became an old woman.

The city of Hiroshima has recovered to be just as beautiful as it ever was.

It makes it hard to believe that a nuclear weapon was dropped on this city.

අවසානයේ යුද්ධය අවසන් වූ අතර, Kei මහලු කාන්තාවක් බවට පත් විය. හිරෝෂිමා නගරය කිසිදා නොවූ විරූ ලෙසම සුන්දර වී ඇත. මෙම නගරයට නහෂ්ටික අවියක් හෙළනු ලැබූ බව

විශ්වාස කිරීමට අපහසුය.

And yet, even on sunny days, Kei's mind is overshadowed by lingering mushroom clouds.

The grief of those who perished and those who survived has remained throughout the passing decades.

එහෙත්, අව්ව සහිත දිනවල පවා, Kei ගේ මනස හතු වලාකුළු වලින් වැසී ඇත. මියගිය අයගේ සහ දිවි ගලවා ගත් අයගේ ශෝකය ගෙවී ගිය දශක ගණනාව පුරාම පවතී.

Today, Kei shares her experience with the horror of nuclear weapons to people around the world because the use of such weapons could lead to many more people losing their lives.

දැන්, Kei නහෂ්ටික අවි භාවිතය නිසා තවත් බොහෝ දෙනෙකුට ජීවිත අහිමි විය හැකි බැවින්, නහෂ්ටික අවිවල භීෂණය පිළිබඳ ඇගේ අත්දැකීම් ලොව පුරා සිටින ජනතාවට බෙදා ගනී.

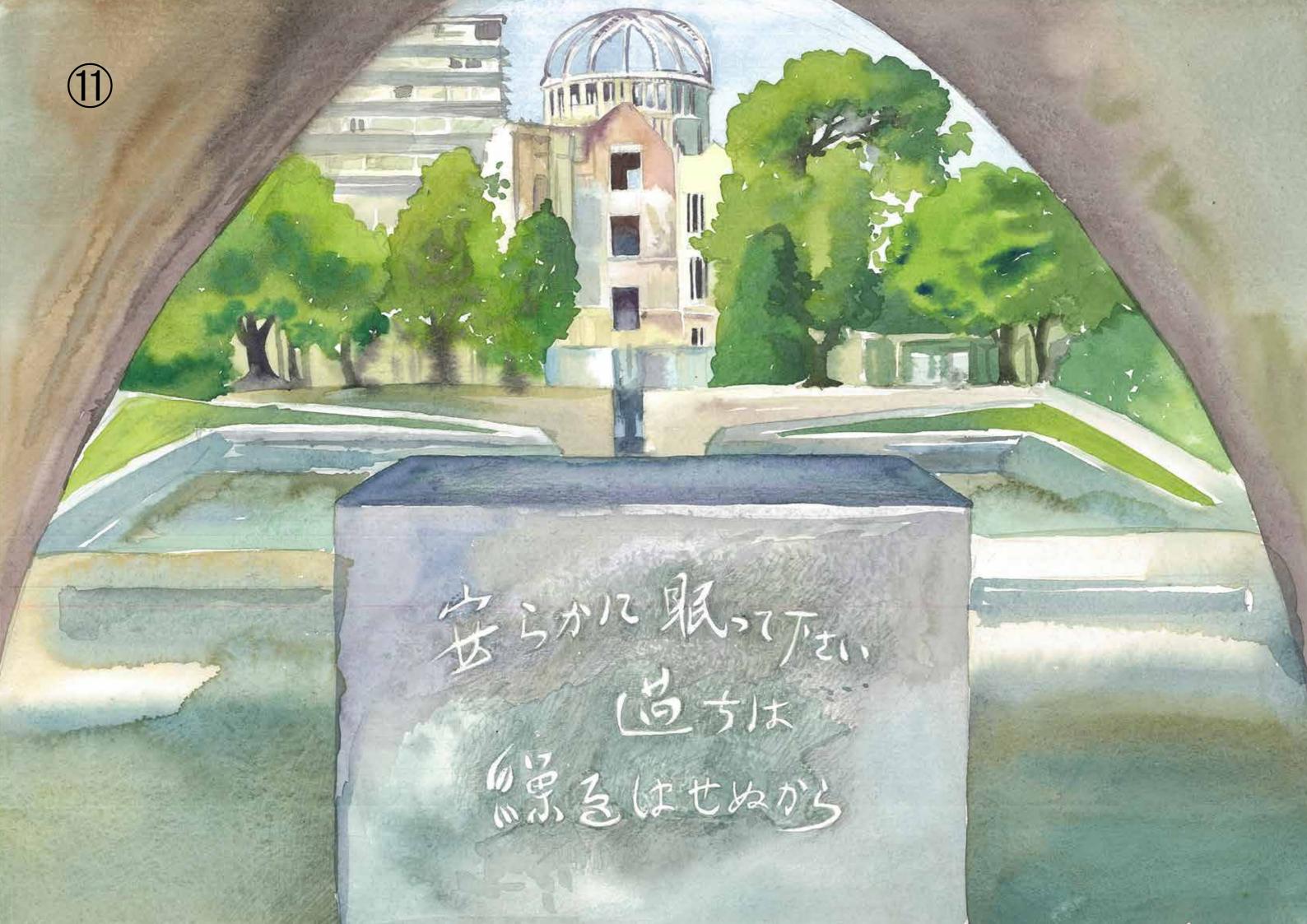

Kei has but one wish:

That nuclear weapons never be used ever again.

Kei ට ඇත්තේ එකම එක පාර්ථනාවකි: නැවත කිසිදා නෳෂ්ටික අවි භාවිතා නොකෙරේවා යන්නයි.

May all the people of the world finally know peace and happiness.

The end.

ලෝකයේ සියලුම ජනතාවට අවසානයේ සාමය හා සතුට දැනේවා.

අවසානය.

"The Cloud That Won't Disappear by Kei"

Today, I would like to talk about a girl named Kei.

She was only 8 years old and lived in Japan during a time of war.

"Kei විසින් අතුරුදහන් නොවන

අද, මම Kei නම් ගැහැණු ළමයෙකු ගැන කතා කිරීමට කැමතියි.

ඇයගේ වයස අවුරුදු 8 ක් වූ අතර යුද්ධයක් පැවති සමයේදී ජපානයේ ජීවත් වුවාය.